

Σε όλες τις συζητήσεις με τον κόσμο της καθημερινότητάς μας, των μισθωτών, των ανεργών και των συνταξιούχων μια φράση επαναλαμβάνεται διαρκώς όταν αναφερόμαστε στο επικείμενο δημοψήφισμα:

Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα

Το όχι στα μέτρα φοβίζει κάποιους καθώς αποτελεί άγνωστη γη: Επιστροφή στη δραχμή, υποτίμηση, κούρεμα καταθέσεων, απλήρωτοι μισθοί και συντάξεις για άγνωστο χρόνο, είναι κάποιοι από τους υπαρκτούς φόβους.

Από την άλλη το ναι στα μέτρα, έξω από το άμεσο κουτσούρεμα που θα φέρουν τα μέτρα των 11 δις και που θα πλήξει ένα μεγάλο κομμάτι των μισθωτών και συνταξιούχων, είναι φανερό σε όλους ότι δεν αποτελεί το τελευταίο μνημονιακό μέτρο μιας και η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση συνεχίζεται. Τα νέα μέτρα θα φέρνουν και νέα μέτρα μέχρι, σαν το σαλάμι φέτα-φέτα, να υποτιμηθεί πλήρως η μισθωτή εργασία.

Δύο κοινωνικά στρατόπεδα φαίνονται να ετοιμάζονται πάνω στο ναι και στο όχι, στρατόπεδα που άρχισαν ήδη να κατεβαίνουν και στον δρόμο. Μεγάλο κομμάτι των στρατοπέδων αυτών είναι οι καθημερινοί μας εχθροί: Ακροδεξιά καθάρματα τύπου Καμμένου, ναζιστές της Χρυσής Αυγής, αγκαλιασμένοι με ξεπουλημένους τέως Πασόκους νυν Συριζαίους συνδικαλιστές, μαζί με κομμάτια του ελληνικού κεφαλαίου που η εκκαθάριση των μνημονίων τα καταδικάζει σε μαρασμό είναι κάποιοι από τους εχθρούς μας στο ένα στρατόπεδο. Από την άλλη αντίστοιχοι ακροδεξιοί τύπου Βορίδη, Γεωργιάδη, Άνθιμου μαζί με ντόπια και ξένα αφεντικά, που έχουν ξεπεράσει την κρίση και πολλαπλασιάζουν τα κέρδη τους πάνω στην εξαθλίωση μας, μαζί με το ασπόνδυλο πολιτικό τους προσωπικό (Σαμαρας, Βενιζέλος, Θεοδωράκης...)

Την ίδια στιγμή μέσα σε αυτά τα στρατόπεδα βρίσκονται και εκμεταλλευόμενοι που δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους. Δυστυχώς τα στρατόπεδα που δημιουργεί το ΟΧΙ και το ΝΑΙ, στρατόπεδα με αφεντικά και δούλους μαζί, πολύ πιθανόν να διχάσουν για μεγάλο διάστημα τον κόσμο των εκμεταλλευομένων.

Σε αυτή την κατάσταση δεν φτάσαμε τυχαία

Ήδη από την αρχή της κρίσης βλέπαμε αυτά που αντιμετωπίζαμε στις καθημερινότητες μας ως κομμάτι μιας παγκόσμιας κρίσης του καπιταλιστικού κόσμου και **επιλέξαμε να αυτοοργανωθούμε και να αγωνιστούμε ενάντια στις συνέπειες της κρίσης στις καθημερινότητες μας γνωρίζοντας ότι η κρίση είναι κρίση του συστήματος του ανταγωνισμού και του κέρδους και μπορεί να απαντηθεί μόνο από την οργάνωση της κοινωνίας από την ίδια**, χωρίς αφεντικά και δούλους, χωρίς εκμετάλλευση, έξω και ενάντια στην οικονομία της αγοράς.

Απέναντι σε αυτή τη στάση, και τους καθημερινούς αγώνες που γύρω τους για μεγάλο διάστημα συσπειρώθηκε κομμάτι των εκμεταλλευομένων, συναντούσαμε την στάση που έβλεπε ότι η λύση στα κοινωνικά ζητήματα της κρίσης δεν θα δίνονταν ούτε από τους κοινωνικούς αγώνες και την ανάπτυξη τους, ούτε από μια συνολική αλλαγή του κοινωνικού συστήματος αλλά από την «αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών» που θα ερχόταν αν

ο ΣΥΡΙΖΑ έπαιρνε την εξουσία. Έτσι αυτή η στάση εκτόνωσε τους αγώνες, διέλυσε συλλογικοποιήσεις, αλλά κυρίως, δημιούργησε ένα κλίμα «κυβερνητισμού»: Ότι τα προβλήματα θα λυθούν με την απόκτηση της εξουσίας. Αρκεί η μαγική ψήφος του ατομικοποιημένου ψηφοφόρου για να αλλάξει η κατάσταση.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τις όποιες ευθύνες του κινήματος για αυτές τις εξελίξεις, η επιλογή του κυβερνητισμού είναι σε μεγάλο βαθμό υπεύθυνη για την σημερινή κατάσταση. Έτσι όταν ο ΣΥΡΙΖΑ αντιλήφθηκε ότι ο κρατικός μηχανισμός δεν αρκεί για να αλλάξει τους κανόνες του παιχνιδιού και ότι η «διαπραγμάτευση» δεν κατάφερε να αλλοιώσει τα μέτρα που η δικτατορία των αγορών επιβάλλει σε όλες τις κοινωνίες της Ευρώπης, οδήγησε στο δημοψήφισμα ώστε να παραταθεί έτσι το αδιέξοδο σενάριο της πολιτικής λύσης.

Εμείς συνεχίζουμε τον δρόμο που εδώ και χρόνια έχουμε επιλέξει, τον δρόμο της αυτοοργάνωσης της άμεσης δράσης των καθημερινών αγώνων: **Ένα δρόμο που δεν συμμετέχει ούτε συμμετείχε, που δεν περίμενε ούτε περιμένει από εκλογές και δημοψηφίσματα να αλλάξουν την κοινωνική μας πραγματικότητα και που συναντιέται με τον άλλο με κριτήριο τη στάση στους αγώνες και που μέσα από αυτούς δημιουργεί τις συλλογικότητές του και τις ελπίδες του.**

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΓΩΝΑ ΑΝΩ ΠΟΛΗΣ

Κάθε Τρίτη, μετά τις 20:30, στο στέκι άνω πόλης, πλατεία κουλέ καφέ
anopoli.espivblogs.net